बार्हस्पत्यो भरद्वाजः।पूषा। गायत्री।

सं पूषन्विदुषा नय यो अञ्जसानुशासति। य एवेदमिति ब्रवत्॥ ६.०५४.०१

यः। एवेदम्- इदमित्थम्। इति। ब्रवत्- वदति। तेन। विदुषा- ज्ञानिना। पूषन्- पोषक सूर्य। सम्- सम्यक्। नय। यः। अञ्जसा- ऋजुमार्गेण। अनुशासति। तेनाचार्येण नय ॥१॥

सम पूष्णा गमेमहि यो गृहाँ अभिशासति। इम एवेति च ब्रवत्॥ ६.०५४.०२

यः। गृहान्- निवासान् प्रति। अभिशासति- अनुशासति। यः। इमे एवेति- इदमित्थमिति। ब्रवत्- ब्रवीति। तेनाचार्येण। पूष्णा- आत्मसूर्यदर्शितेन। सं गमेमहि- सङ्गच्छेमहि ॥२॥

पूष्णश्चक्रं न रिष्यति न कोशोऽव पद्यते। नो अस्य व्यथते पविः॥ ६.०५४.०३

पूष्णः- सूर्यस्य। चक्रम्। न। रिष्यति- विनश्यति। कोशः- चक्रकोशः। न। अव पद्यते- हीयते। अस्य- एतस्य। पविः- धारा। न। व्यथते- कुण्ठीभवति ॥३॥

यो अस्मै हविषाविधन्न तं पूषापि मृष्यते। प्रथमो विन्दते वसु॥ ६.०५४.०४

यः। अस्मै- पूष्णे। हविषा- चरुपुरोडाशध्यानभावनादिहव्येन। अविधत्- परिचरति। तम्। पूषा। न। मृष्यते- हिनस्ति। प्रथमः- मुख्यः। वसुः- सम्पदम्। विन्दते- लभते ॥४॥

पूषा गा अन्वेतु नः पूषा रक्षत्वर्वतः। पूषा वाजं सनोतु नः॥ ६.०५४.०५

पूषा। गाः- धेनूश्चिद्रश्मीन्। अन्वेतु- अनुगच्छतु। नः- अस्माकम्। अर्वतः- अश्वान् प्राणान्। पूषा। रक्षतु- पालयतु। पूषा। वाजम्- सम्पदम्। नः- अस्मभ्यम्। सनोतु- यच्छतु ॥५॥

पूषन्ननु प्र गा इहि यजमानस्य सुन्वतः। अस्माकं स्तुवतामुत॥ ६.०५४.०६

पूषन्। सुन्वतः- रसनिष्पादकस्य। यजमानस्य। गाः- धेनूश्चिद्रश्मीन्। प्र- प्रकर्षेण। अनु इहि- अनुगच्छ। स्तुवताम्- स्तोतॄणाम्। अस्माकम्- नः। गा अनुगच्छ ॥६॥

माकिर्नेशन्माकीं रिषन्माकीं सं शारि केवटे। अथारिष्टाभिरा गहि॥ ६.०५४.०७

माकिः- मा। नेशत्- नश्यतु। माकीम्- मा। रिषत्- हिंस्यताम्। माकीम्- मा। केवटे- कूपे। सं शारि- सम्यक् शीर्णा भवतु। अथ। अरिष्टाभिः- अहिंस्याभिर्गोभी रश्मिभिः। आ गहि- आगच्छ ॥७॥

शृण्वन्तं पूषणं वयमिर्यमनष्टवेदसम्। ईशानं राय ईमहे॥ ६.०५४.०८

शृण्वन्तम्। इर्यं- प्रेरकम्। अनष्टवेदसम्- अविनष्टप्रज्ञम्। ईशानम्- ईश्वरम्। पूषणम्- पोषकं सूर्यमात्मानं प्रति। रायः- सम्पदः। ईमहे- याचामहे ॥८॥

पूषन्तव व्रते वयं न रिष्येम कदा चन। स्तोतारस्त इह स्मसि॥ ६.०५४.०९

पूषन्- पोषक सूर्य। तव- ते। व्रते- धर्मे। वयम्। कदा चन- कदापि। न। रिष्येम- हिंसिता भवेम। ते- अमी वयम्। स्तोतारः। इह- अत्र। स्मसि- भवामः ॥९॥

परि पूषा परस्ताद्धस्तं दधातु दक्षिणम्। पुनर्नो नष्टमाजतु॥ ६.०५४.१०

परस्तात्- दूरदेशेपि। पूषा- पोषकः सूर्यः। दक्षिणं हस्तम्। परि दधातु- यच्छतु। पुनः। नः- अस्मभ्यम्। नष्टम्। आजतु- आगच्छतु ॥१०॥